

Prima instanță - (Judecătoria Strășeni) T. Andronic

Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) A. Panov, M. Anton, V. Cotorobai

ÎNCHEIERE

06 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Ala Cobăneanu

Luiza Gafton, Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Andrian Sorocean în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Vega-L”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Vega-L” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Didl-Renovația” cu privire la rezilierea contractului, încasarea plăților scadente și a dobânzii de întârziere,

și acțiunea reconvențională înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „DIDL-Renovația” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Vega-L” cu privire la încasarea datoriei contractuale și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017, prin care s-a respins apelul Societății cu Răspundere Limitată „Vega-L” și s-a menținut hotărârea Judecătoria Strășeni din 03 decembrie 2013,

c o n s t a ț ă:

La 12 noiembrie 2014 SRL „Vega-L” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Didl-Renovația”, prin care a solicitat rezilierea contractului de antrepriză nr. MR 1/62 din 17 august 2012, încasarea plăților scadente în sumă de 141 000 lei și a dobânzilor de întârziere în sumă de 24 771,08 lei.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că la 17 august 2012 între SRL „Vega-L” în calitate de client și SRL „Didl-Renovația” în calitate de antreprenor a fost încheiat contractul de antrepriză nr. MR 1/62 privind instalarea sistemelor de aprovizionare cu apă și a rețelei de canalizare.

Potrivit pct. 1.1 din contract, pârâtul și-a asumat obligația față de reclamant să execute lucrările de instalare a sistemului de aprovizionare cu apă și a rețelei de canalizare la imobilul (hotel) situat în mun. Chișinău, str. Alba Iulia, 7.

Conform contractului, în baza Ordinilor de plată nr. 2728, nr. 2891 și nr. 2295, reclamantul a achitat pârâtului pentru executarea lucrărilor plăți în sumă totală de 141 000 lei.

A menționat că deoarece SRL „Didl-Renovația” nu începea executarea lucrărilor conform contractului, în temeiul art. 706 din Codul civil, SRL „Vega-L” a refuzat să achite plata restantă în sumă de 4 758 de lei.

A menționat că în conformitate cu pct. 3.1 din contract, părțile au convenit că termenul de începere a lucrărilor este 20 august 2012 și data de finisare este până la 20 octombrie 2012.

Prin scrisoarea de garanție din 17 mai 2013 SRL „Didl-Renovația” s-a obligat să restituie plățile achitate dacă nu va executa lucrările până la 02 iunie 2013.

În pofida negocierilor dintre părți și a reclamațiilor expediate, pârâtul nu a executat și nu a transmis spre recepționare în corespundere cu condițiile contractuale lucrările de instalare a sistemelor de apă și canalizare, fiind în întârziere cu 704 zile.

Reclamantul a invocat că aceste circumstanțe au constituit un impediment pentru finalizarea în termen a altor lucrări accesorii prevăzute în proiectul de construire a hotelului, ceea ce a determinat cauzarea unor prejudicii, în special sub formă de venit ratat, constituit din plățile pentru chiria camerelor din hotel.

Totodată, consideră că prin neînceperea și neexecutare în termen a lucrărilor, antreprenorul a încălcat prevederile pct. 1.1, 2.1, 3.1 din contract și art. 572, 946 și 954 din Codul civil.

A indicat reclamantul că a expediat pârâtului o reclamație cu privire la rezilierea unilaterală a contractului pe motivul neexecutării obligației asumate și a solicitat restituirea avansului achitat în mărime de 141 000 lei și repararea prejudiciului.

Referitor la plata dobânzii de întârziere pentru neachitarea avansului, consideră că la data de 28 octombrie 2014 aceasta constituie 24 771,08 lei, având în vedere că pârâtul nu a restituit plata de 141 000 lei începând cu data de 02 iunie 2013.

La 11 februarie 2015, în cadrul ședinței de judecată, SRL „Didl-Renovația” a înaintat acțiune reconvențională împotriva SRL „Vega-L”, solicitând încasarea datoriei de 4 758 de lei.

În motivarea cererii a indicat că în temeiul pct. 4.2.1 din contractul de antrepriză nr. MR 1/62 din 17 august 2012, SRL „Vega-L” s-a obligat să achite costul lucrărilor efectuate de SRL „Didl-Renovația” în termen de o zi de la momentul semnării contractului.

Costul total al lucrărilor contractate a constituit 145 758 de lei, însă contrar prevederilor contractuale, SRL „Vega-L” nu a achitat integral suma menționată, astfel că, la 18 august 2012 suma restantă constituia 4 758 de lei.

Prin încheierea Judecătoria Strășeni din 21 mai 2015, s-a respins integral demersurile reprezentantului SRL „Vega-L”, avocatul Andria Sorocean, cu privire la restituirea cererii reconvenționale, obligarea pârâtului de a prezenta originalul procesului-verbal nr. 102 privind gradul de pregătire pentru exploatarea permanentă a instalațiilor și rețelelor de alimentare cu apă și evacuare a apelor uzate din 13 iunie 2014 și dispunerea efectuării expertizei grafoscopice, ca neîntemeiate.

S-a admis spre examinare cererea reconvențională înaintată de SRL „Didl-Renovația” împotriva SRL „Vega-L”. (f.d. 48-verso)

Prin hotărârea Judecătoria Strășeni din 03 decembrie 2013, s-a respins acțiunea inițială înaintată de SRL „Vega-L” împotriva SRL „Didl-Renovația”, ca fiind vădit nefondată.

S-a admis acțiunea reconvențională înaintată de SRL „Didl-Renovația” împotriva SRL „Vega-L”.

S-a încasat de la SRL „Vega-L” în beneficiul SRL „Didl-Renovația” datoria restantă în baza contractului nr. MR 1/62 din 17 august 2012 în sumă de 4 758,00 lei și cheltuielile de plată a taxei de stat în mărime de 143 lei. (f.d. 77, 84-85 verso)

În motivarea soluției adoptate, cu referire la prevederile art. 946 alin. (1) art. 512 alin. (1) și 513 alin. (1) din Codul civil, instanța de fond a reținut că contractul de antrepriză nr. MR 1/62 a fost semnat la 17 august 2012, însă contrar prevederilor acestuia, SRL „Vega-L”, în calitate de beneficiar al lucrărilor, nu a achitat integral și în termen de o zi de la momentul semnării contractului suma de 141 000 lei.

Instanța a conchis că din conținutul înscrisurilor anexate la dosar rezultă cu certitudine că lucrările privind instalarea sistemelor de aprovizionare cu apă și a rețelei de canalizare la imobilul situat în mun. Chișinău, str. Alba Iulia, 7, au fost îndeplinite de către antreprenor în volum deplin.

La 04 ianuarie 2016 SRL „Vega-L” a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii inițiale și respingere a acțiunii reconvenționale. (f.d. 81, 96-98)

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2016, s-a admis demersul reprezentantului SRL „Vega-L”, avocatul Andria Sorocean, cu privire la reclamarea probelor.

S-a obligat SRL „Didl-Renovația” să prezinte originalul procesului-verbal nr. 102 privind gradul de pregătire pentru exploatarea permanentă a instalațiilor și rețelelor de alimentare cu apă și evacuare a apelor uzate din 13 iunie 2014, pentru a fi supus expertize judiciare. (f.d. 119-120)

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2016, s-a dispus efectuarea expertizei grafoscopice, cauza fiind suspendată până la prezentarea în instanță a raportului de expertiză. (f.d. 121-122)

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2017, s-a dispus efectuarea expertizei grafoscopice, cauza fiind suspendată până la prezentarea în instanță a raportului de expertiză. (f.d. 153-155)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017, s-a respins apelul SRL „Vega-L” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Strășeni din 03 decembrie 2013. (f.d. 175, 176-181)

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, instanța de apel a concluzionat că SRL „Vega-L”, contrar prevederilor legale, nu și-a executat obligațiile contractuale în termenul stabilit în contractul de antrepriză nr. MR 1/62 din 16 august 2012 și corect a dispus încasarea de la SRL „Vega-L” în beneficiul SRL „Didl-Renovația” a datoriei restante în sumă de 4 758 lei.

Referitor la acțiunea inițială înaintată de SRL „Vega-L” privind rezilierea contractului, încasarea plăților scadente și a dobânzii de întârziere, instanța de apel a reținut că modul de reziliere a acestui contract nu a fost prevăzut, la fel și încasarea dobânzilor și a penalităților și corect instanța de fond a respins acțiunea în acest sens, ca fiind neîntemeiată.

La 21 martie 2018, avocatul Andrian Sorocean a declarat recurs în interesele SRL „Vega-L”, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017 și a hotărârii Judecătoriei Strășeni din 03 decembrie 2013, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii inițiale și respingere a acțiunii reconvenționale.

În motivarea recursului a invocat că decizia instanței de apel este contrară prevederilor legale și neîntemeiată, fiind pasibilă de casare.

Totodată consideră că instanța de apel a încălcat normele de drept material și a stabilit eronat unele circumstanțe ale cauzei.

Susține că instanța de apel a omis stabilirea și aplicarea prevederilor legale, care dovedesc temeuri de admitere a acțiunii și încălcările normelor procedurale.

Decizia instanței de apel urma să răspundă la cerințele stabilite în art. 390 din Codul de procedură civilă, în special instanța de apel era obligată să indice care au fost motivele concluziilor sale și referirea la legea guvernantă.

Recurentul afirmă că instanța de apel nu a constatat temeiul de nulitate a procesului-verbal nr. 102 din 13 iunie 2014 și nu a aplicat prevederile art. 216 alin. (1) din Codul civil.

Susține că la baza concluziei privind executarea de către intimat a lucrărilor, instanța de apel a reținut doar procesul-verbal nr. 102 din 13 iunie 2014, care nu se referă la lucrările stabilite de contract și nu au fost semnat corespunzător de administratorul recurentului.

Astfel, indică că în baza Raportului de expertiză judiciară din 03 noiembrie 2017 s-a constatat că semnătura de la rubrica „beneficiar”, din procesul-verbal nr. 102 din 13 iunie 2014 nu a fost executată de administratorul SRL „Vega-L”, Vasile Lozovan, iar în pofida acestui fapt, instanța de apel a stabilit eronat că recurentul a exprimat acordul la semnarea procesului-verbal menționat, fiind aplicată ștampila SRL „Vega-L”.

La fel, indică recurentul că instanța de apel nu a aplicat art. 122 alin. (3) din Codul de procedură civilă pentru a considera inadmisibil ca probă procesul-verbal nr. 102 din 13 iunie 2014, nu a aplicat temeiurile legale de reziliere a contractului și obligarea intimatului de a restitui avansul, precum și, nu a aplicat art. 170, alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă și art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea taxei de stat nr. 1226 din 03 decembrie 1992.

Consideră că în speță instanța de apel a soluționat superficial circumstanțe de fapt ale cauzei și a apreciat arbitrar probele, iar unele din ele nu au fost apreciate și analizate deloc, fapt care a dus la soluționarea greșită a pricinii.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei contestate a fost expediată participanților la proces la 21 decembrie 2017 (f.d. 182), însă la materialele dosarului lipsește dovada legală de recepționare a acesteia de către recurent.

Totodată, în cererea de recurs recurentul a menționat că a recepționat decizia integrală la 26 ianuarie 2018.

Din aceste considerente, recursul înaintat la 21 martie 2018 se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmerts împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Andrian Sorocean în interesele SRL „Vega-L” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Andrian Sorocean în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Vega-L”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Ala Cobăneanu

judecători

Luiza Gafton

Dumitru Mardari